

Derimod er der en enkelt Bestemmelse, jeg for mit Vedkommende savner, og som jeg egentlig havde troet, den højtærede Justitsminister vilde være gaaet med til; — jeg havde haft mere Tvivl derom, hvis det havde været Finansministeren, der havde forelagt Forslaget; jeg ved ikke, om det gør nogen Forskel, at det er Justitsministeren, der optræder paa Finansministeriets Vegne. Forholdet er nemlig det, at der for flere Aar siden af Justitsministeriet og Finansministeriet blev nedsat et lille Udvalg til at forberede Overgangen fra Gebyrbetaling, saaledes som den nu sker, til Betaling ved Hjælp af Stempelmærker. Man mente fra Justitsministeriets Side, at det vilde være en praktisk Forandring at foretage, som vilde lette dels Arbejdet paa Kontorerne og dels den derefter følgende Revision i stor Udstrækning. Man var fra Justitsministeriets Side i allerhøjeste Grad interesseret deri, men det stødte paa nogen Vanskelighed i Finansministeriet. Spørgsmaalet blev senere optaget af Administrationskommissionen, og ogsaa dér var man stemt for at faa en Forandring i denne Henseende. Alle Praktikerne syntes at være stemt for en saadan Forandring, baade Dommerne og Sagførerne, og jeg vilde have hilst det med Glæde, hvis man var gaaet hertil. Det kan selvfølgelig ske paa to Maader, dels derved, at man bemyndiger Finansministeriet til at lade det ske, og dels derved — hvad jeg tror vil være nok saa hensigtsmæssigt —, at der ligefrem kommer et Paabud i Loven om, at Gebyrerne opkræves i Form af Stempelmærker. Jeg vil gerne høre den højtærede Justitsministers Mening herom. Jeg tror, det vil være en overordentlig praktisk Foranstaltning og en meget kraftig Forenklingsforanstaltning baade med Hensyn til Indførelsen i Protokollerne, Gebyrernes Opkrævning og den senere Revision.

Pürschel: Ligesom de ærede Medlemmer, der har talt paa Socialdemokratiets og Venstres Vegne, kan jeg paa mit Partis Vegne — med et enkelt Forbehold — give dette Lovforslag min Tilslutning. Ogsaa jeg mener, det er rigtigt, at man faar fastslaaet i Loven, at Rekvirenten hæfter for Tinglysningsgebyret, og jeg er ligeledes enig med det ærede Medlem Hr. Rytter i, at den i Betænkningen til Tinglysningsloven nævnte ønskelige Ændring i Gebyrloven vistnok kan undværes under Hensyn til de Bestemmelser, der allerede findes i Loven.

Derimod er der et Punkt, hvor jeg ikke er tilfreds med Loven, og det er med Hensyn

til Afgiftsberigtigelsen. Allerede i Samlingen 1921—22, da vi havde den nugældende Lov om Tinglæsningsafgifter til Behandling her, rejste jeg i Udvalget Spørgsmaalet om at lade Afgifterne berigtige ved Stempelmærker. Det mødte fra Finansministeriets Side — navnlig vistnok fra Revisionsdepartementets Side — en meget bestemt Modstand. Man kæmpede, saaledes som man kæmper, naar man kæmper for Livet. De Argumenter, man fremførte, var, saa vidt jeg ved, i det væsentlige de samme Argumenter, som nu er fremført overfor Administrationskommissionen, men de forekommer mig ikke at være afgørende. Det forekommer mig, at det maatte være muligt at tilføje i denne Lov den lille Sætning: „De i denne Lov omhandlede Afgifter erlægges ved Stempelmærker“, og saa havde man i Virkeligheden derved gennemført en Simplifikation, derom nærer jeg ikke nogen Tvivl. Der er et Moment, som man maa anerkende er rigtigt, i de Argumenter, der fremføres, nemlig dette, at der ikke vilde spares særdeles meget, hvis man vilde anse det for nødvendigt ved Siden af Dagbogen at føre en Slags Sporteljournal af Hensyn til det, der i gamle Dage hed Kopipengene, af Hensyn til Bekræftelsesgebyrerne. Men dette maa jeg mene, man kunde komme ud over ved at fastsætte et Enhedsgebyr for alle Dokumenter, der indleveres til Bekræftelse. Den Forskel, der nu er paa Dokumenterne med Hensyn til Erlæggelse af Kopipenge, er i Virkeligheden saa ringe, at det ikke spiller nogen større Rolle. Man vil kunne klare sig med en Enhedstakst, og saa er det tilstrækkeligt til Kontrol paa dette Punkt, at man tæller op efter Dagbogen, hvor mange Tinglysningsdokumenter der har været i Aarets Løb. Hvad man i øvrigt indvender derimod: at det skulde være vanskeligt at beregne f. Eks., forekommer mig rigtignok at være svagt begrundet. Saaledes som Tinglysningsafgifterne nu er stillet op, vil de efter mit Skøn i al Almindelighed frembyde færre Muligheder for Tvivl, end en Stempelberegning gør, og disse Tvivlsspørgsmaal vil man kunne løse paa ganske samme Maade, som man nu løser dem ved Stempelberigtigelse. Muligheden for Besvigelser forekommer mig ogsaa at være overordentlig ringe. Naar et Dokument — hvad det naturligvis skulde — skulde have Paategning om, at der var betalt saa og saa meget i Tinglysningsafgift, og dette skulde staa paa Genparterne, som ligger i Chartekerne, saa skal der jo ligefrem Falsk til eller i alt Fald en Art af Falsk til for at gennemføre en Besvigelse, og